RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0323 van 27 augustus 2012 in de zaak 2010/0163/SA/1/0144

de heer , wonende te

	verzoekende partij		
	tegen:		
	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg		
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Christian LEMACHE kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60 waar woonplaats wordt gekozen		
	verwerende partij		
Tussenkomende partij:	de nv		
paraj.	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Koen GEELEN en Kris WAUTERS kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131 waar woonplaats wordt gekozen		

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

In zake:

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 januari 2010, strekt tot de schorsing en vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg van 21 december 2009 waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van een zonnepanelenpark.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 14 juni 2010 met nummer S/2010/0029 de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uitgesteld.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 juni 2010, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, die zelf aanwezig is, advocaat Patrick GROUWELS, die loco advocaat Christian LEMACHE optreedt voor de verwerende partij en advocaat Chiel SEMPELS, die loco advocaten Koen GEELEN en Kris WAUTERS optreedt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv vraagt met een op 12 maart 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 23 maart 2010 vastgesteld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 23 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diepenbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het oprichten van een zonnepanelenpark van 571 kWatt piek geïnstalleerde capaciteit op de terreinen van de NV gelegen naast het Albertkanaal".

Het is de bedoeling om via een bestaande cabine alternatieve energie te leveren voor het sluizencomplex van het Albertkanaal. Het zonnepanelenpark bestaat uit vijf rijen en wordt volledig afgesloten door een draadafsluiting met toegangspoort.

De werken, waarvoor de vergunning wordt aangevraagd, starten op 2 december 2009, maar worden stilgelegd op 4 december 2009.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigt deze beslissing op 7 december 2009.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan 'Hasselt-Genk', gelegen in bosgebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is eveneens gelegen in de nabijheid van de (overwelfde) en in de nabijheid van het vogelrichtlijngebied .

Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, adviseert voorwaardelijk gunstig op 26 oktober 2009.

Het provinciebestuur Limburg, dienst infrastructuur, ruimtelijke ordening, milieu en natuur, adviseert gunstig op 3 november 2009.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert ongunstig op 24 november 2009.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert vervolgens op 7 december 2009 voorwaardelijk gunstig advies naar aanleiding van lopende planningsprocedures ter hoogte van het sluizencomplex van het Albertkanaal ten behoeve van de ontwikkeling van een regionaal bedrijventerrein.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diepenbeek adviseert ongunstig op 7 december 2009.

Op 21 december 2009 beslist de verwerende partij als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De panelen worden zuidwaarts gericht op vijf rijen parallel gebundeld met de grootschalige lijninfrastructuur gevormd door het Albertkanaal. De hoogte van de zonnepanelen op frame is beperkt, het terrein wordt aan één zijde bovendien afgezoomd door een brede strook met hoogstammige bomen waardoor de gehele installatie vanaf de woongebieden en de wegeninfrastructuur volledig aan het zicht is onttrokken en de visuele hinder beperkt is. De functie, inrichting en bestemming van de installaties sluiten aan bij de bestaande toestand waarin het kanaal en sluizencomplex dominant is. De openheid van het terrein blijft bovendien bewaard. De installatie is bijgevolg bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving.

. . .

- de plaatsing van de panelen mag de uitgangssituatie en de beleidsoverwegingen van de plan-MER en project-MER van de lopende planningsprocessen ter hoogte van het sluizencomplex, niet in negatieve zin veranderen;
- binnen de tijdsperiode tussen plaatsing van de panelen en de uiteindelijke beslissing over het industrieterrein, mag er geen uitbreiding van het geïnstalleerde vermogen door bijkomende panelen plaatsvinden;
- eventuele kappingen van bomen en/of struiken uit oogpunt van lichtinval dienen vergund te worden door een reglementaire kapmachtiging in uitvoering van het bosdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten;
- het gebruik van biociden binnen het beheer van de grazige vegetatie is niet toegelaten;

- voor de omheining mag geen gebruik worden gemaakt van prikkeldraden om letsels aan bijvoorbeeld reeën uit te sluiten;
- in de draadafsluiting moeten op grondniveau kleine openingen worden voorzien om de migratie van kleine zoogdieren mogelijk te maken.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

In het arrest van 14 juni 2010 met nummer S/2010/0029 heeft de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij bij aangetekende brief van 20 januari 2010 alleszins tijdig beroep heeft ingesteld tegen de bestreden beslissing van 21 december 2009, want dit is binnen een termijn van dertig dagen na het nemen van de bestreden beslissing, terwijl de beroepstermijn van dertig dagen overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b) VCRO begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij als volgt:

De verzoekende partij voert aan dat hij sedert 1997 woont in de te Diepenbeek en dat deze woning zich situeert op 310m van de percelen die het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing en op 500m van de speciale beschermingszone.

Hij ent zijn belang specifiek op de stelling dat hij ingevolge de bestreden beslissing hinder zal ondervinden in zijn drang naar natuurbeleving (zie verzoekschrift, pag. 3).

Het betoog van de verzoekende partij overtuigt niet.

In de parlementaire voorbereidingen bij het decreet van 27.03.2009 kan worden gelezen dat de verzoeker een persoonlijk belang moet aantonen (Vlaams Parlement, 2008-2009, stuk 2011/1, nr. 551).

Ten eerste wordt bij de invulling van de vereiste van het persoonlijk belang reeds decennialang door de Raad van State nagegaan of de verzoeker woonachtig is in de onmiddellijke nabijheid.

Weliswaar is het beantwoorden van de vraag of men woonachtig is in de onmiddellijke nabijheid een feitenkwestie.

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt evenwel dat (enkele uitzonderingen buiten beschouwing gelaten) een kring van 100m tot 150m het maximum is (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling administratie, Ontvankelijkheid, Brugge, Die Keure, 1996, 220, i.h.b. voetnoot 1114).

In casu gaat het volgens verzoeker zelve echter om een afstand in vogelvlucht van 310m tussen zijn woning en de percelen die het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing (zie verzoekschrift). Bovendien vergeet verzoeker in zijn verzoekschrift te vermelden dat tussen zijn woning en die percelen de is gelegen (zie stuk 5). Aldus blijkt dat de percelen waarvoor de vergunning verleend wordt, zich niet bevinden aan de zijde van de waar verzoeker woonachtig is, maar aan de overkant van de Het bestaand bosgebied tussen de woning van verzoeker en de blijft m.a.w. compleet onaangeroerd (zie luchtfoto, stuk 5) en de mogelijkheden tot "natuurbeleving" in dit gebied eveneens. die de woning van verzoeker van de bouwpercelen en bovendien een zeer drukke autoweg. is immers de autoweg die Hasselt met Genk / Diepenbeek verbindt. Deze autoweg kenmerkt zich door in totaal 4 rijstroken (2 in iedere richting) met een middenberm (zie stuk 5). Bijgevolg kan verzoeker de percelen (theoretisch gezien) maar bereiken via een wandeling van ca. 1km (zie stuk 5 – wandeling via brug over 📖), los van de vaststelling dat verzoeker niet aantoont dat hij zich regelmatig ter plaatse zou begeven en dit specifiek om aan natuurbeleving te doen. Er is dan ook geen sprake van een voldoende ernstig en persoonlijk belang in hoofde van verzoeker. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog naar het gebied , maar dit gebied bevindt zich op een afstand in vogelvlucht van meer dan 500m van zijn woning (zie stuk 6 zone die wel is aangeduid als vogelrichtlijn- en habitatrichtlijngebied). Bovendien ligt dit gebied zelfs aan de overzijde van het Albertkanaal, d.i. aan de andere zijde dan de vergunde percelen. Ook dit gebied blijft m.a.w. onaangetast door de bestreden beslissing. Tenslotte kunnen er nog vraagtekens worden geplaatst bij de mogelijkheid tot effectieve "natuurbeleving" op de vergunde percelen op zich. Deze percelen liggen immers niet alleen vlak naast de drukke , zij liggen ook vlak naast het Albertkanaal en i.h.b. naast een sluizencomplex (zie ook stuk 2, liggingsplan). De luchtfoto's tonen aan dat de percelen die het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing wel volgens het gewestplan gelegen zijn in bosgebied, maar feitelijk geen of slechts weinig bos- of natuurwaarden bezitten (zie stuk 2, liggingsplan + stuk 5). Het gaat om gronden met eerder schrale grasbegroeiing, hoogstens hooiland.

Verzoeker beschikt dan ook niet over het vereiste belang.

..."

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

"

Verzoekende partij beweert op een afstand van 310 meter te wonen van de te bouwen constructies. Dergelijke afstand verantwoordt op zich niet een belang om als particulier een vordering tot nietigverklaring of schorsing in te dienen ten opzichte van een stedenbouwkundige vergunning. In het licht van dergelijke afstand is het aan de verzoekende partij om bijzondere omstandigheden aan te voeren die aantonen dat hij effectief een belang heeft bij zijn beroep.

Aangaande deze omstandigheden doet verzoekende partij een aantal beweringen waarvan hij echter op geen enkele wijze de werkelijkheid aantoont. Zo beweert verzoekende partij dat hij in de buurt zou zijn gaan wonen omwille van het aanwezige bosgebied en omwille van de speciale beschermingszone. Bovendien zou verzoekende partij als gevolg van de verleende vergunning hinder ondervinden in zijn drang naar de natuurbeleving. Op geen enkele wijze maakt verzoekende partij echter deze beweringen aannemelijk en de tot tussenkomst verzoekende partij wenst deze beweringen in elk geval te betwisten. Trouwens, de beweerde drang naar natuurbeleving is een zuiver morele benadeling, die in het kader van stedenbouwkundige vergunningen niet kan worden aanvaard als het aantonen van afdoende belang.

Bovendien en vooral legt verzoekende partij op geen enkele wijze concreet uit hoe de vergunde constructie de door hem aangehaalde beweerde belangen kan schaden. Op geen enkele wijze relateert verzoekende partij de door hem aangehaalde nadelen concreet aan het mogelijk uitzicht en de mogelijke omvang van de vergunde constructie.

Verzoekende partij doet in zijn verzoekschrift een aantal beweringen in het absolute zonder dit te individualiseren op de bestreden beslissing.

In die zin toont verzoekende partij geen enkel belang aan en dient het verzoekschrift onontvankeiljk te worden verklaard.

..."

In haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij:

"...

Verzoeker handhaaft zijn stelling dat hij belang heeft gelet op zijn woonplaats, zijn interesses en functie. Aangezien de beoordeling ervan een feitenkwestie betreft schikt verzoeker zich naar de wijsheid van de Raad.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO beroep in te stellen bij de Raad.

Het loutere nabuurschap op zich volstaat niet om aan een verzoekende partij het rechtens vereiste belang te verschaffen bij een procedure voor de Raad. Anderzijds leidt enige afstand tussen het voorwerp van de bestreden beslissing en de woonplaats van de verzoekende partij niet automatisch tot het afwijzen van het belang.

Het komt er op neer dat de verzoekende partij haar persoonlijk, direct en actueel belang moet aantonen met voldoende waarschijnlijke hinder en nadelen, waarbij het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing op het eerste zicht niet betwistbaar is.

Om dit te beoordelen kan de Raad putten uit de gegevens van het volledige verzoekschrift en dus ook uit het deel ervan dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.

De verzoekende partij omschrijft haar belang in het inleidend verzoekschrift als volgt:

...

Keuze van woonplaats is destijds hoofdzakelijk bepaald door het genot van de nabije omgeving te weten, een bosgebied binnen een wandelafstand van minder dan 300 meter en verderop binnen een wandelafstand van om en bij de 500 meter een SBZ (speciale beschermingszone) te weten het gebied en omgeving. (bijlage 9 inventaris Natura 2000)

Door de afgeleverde vergunning ondervindt beroeper dagelijks hinder in zijn drang naar natuurbeleving.

..."

Onder de hoofding '6° Moeilijk te herstellen ernstig nadeel (mthen)' voegt de verzoekende partij hier aan toe:

"... Gelet op het gegeven dat NV zinnens is per 01/02/2010 de bouwwerken te hervatten en dit ... onverantwoorde schade aan het bosgebied en het belendende Natura 2000 gebied (zinnen, zijnde vogelrichtlijngebied en habitatrichtlijngebied) zal veroorzaken ... "..."

De aanvraag heeft betrekking op het oprichten van een zonnepanelenpark, bestaande uit vijf rijen, dat volledig wordt afgesloten door een draadafsluiting met toegangspoort.

De verzoekende partij stelt zelf dat zij enerzijds op 310 meter woont van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en anderzijds op respectievelijk 300 m en 500 m woont van het bosgebied en het vogel- en habitatrichtlijngebied

Ter staving van de hinder en nadelen die zij kan ondervinden beperkt de verzoekende partij zich tot het bijbrengen van alleen maar een luchtfoto (stuk 8) en een uittreksel van het geoloket Natura 2000 (stuk 9).

Uit de luchtfoto blijkt dat tussen de woonplaats van de verzoekende partij en de bouwplaats zowel de sals een bos, met vier baanvakken en een middenberm evenals opnieuw bos gelegen is.

Uit het uittreksel van het geoloket Natura 2000, dat de afbakeningen van de speciale beschermingszones weergeeft, blijkt dat aan de overzijde van het Albertkanaal een vogel- en habitatrichtlijngebied gelegen is.

Deze gegevens volstaan evenwel niet voor het aannemelijk maken van de hinder en nadelen, die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij geeft daarenboven niet aan wat haar "interesses en functie", waarvan sprake in de wederantwoordnota, zijn en hoe zij daarbij door de bestreden beslissing concreet hinder en nadelen kan ondervinden.

De verzoekende partij maakt dus, bij gebrek aan meer concrete en precieze gegevens, niet (voldoende) aannemelijk, dat zij "door de afgeleverde vergunning ... dagelijks hinder (ondervindt) in (haar) drang naar natuurbeleving", noch dat deze vergunning "een onverantwoorde schade aan het bosgebied en het vogelrichtlijngebied en het belendende Natura 2000 gebied ... zal veroorzaken".

Het feit dat haar "keuze van woonplaats destijds hoofdzakelijk bepaald (is) door het genot van de nabije omgeving" doet hieraan geen afbreuk.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partij helemaal niet aannemelijk maakt dat zij (persoonlijk) rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Het beroep is dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.				
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.				
Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:				
Eddy STORMS,	voorzitter van de eerste kame	r,		
	met bijstand van			
Hildegard PETTENS,	toegevoegd griffier.			
De toegevoegd griffier	,	De voorzitter van de eerste kamer,		
Hildegard PETTENS		Eddy STORMS		